

בני

מאור

מאור פנים

חברותא לשולחן המשפחה

שאלת פתיחה לשיח המשותף:

• מעניין, האם יש לך "חזון"?

• ולעניין. במה ועד כמה מסומן החזון שלך...?

• @ מומלץ לשתף הלאה.

**פרשת
השבוע
דברים**

כשדיבורים
נעשים דברים
זה סימן
שהדיבור יותר
משמעותי
ומחייב ממה
שחשבת

זמן איכות

התבוננות רעיונית

משמעות של נקודה

”.. מול סוף...”

**כמה זה חשוב לדעת, שקריאה מדויקת
— ולא רגילה, חושפת משמעויות
ברורות - ולא שגרתיות. בפסוקי
התורה זה מחייב!**

דוגמא מאלפת ממש בתוך הפסוק הראשון בחומש ובפרשה במלים "מול סוף". אם המלה "מול" נשמעת בשורוק באמצע, במשמעות של ממול – אז למה היא מנוקדת בחולם למעלה? הגאון רבי יוסף צובירי זצוק"ל מדייק בפירושו "מסורת הקריאה", שבאמת בכל מקום במקרא המלה "מול" מנוקדת באמצע במשמעות של ממול, מנגד, בצד השני – אבל כאן המלה היא יחידאית בכל התנ"ך, והיא מנוקדת בחולם. המשמעות כאן משתנה ונוחשפת מלשון, לצד או בתוך, בכל מה שנעשה שם, וכמו שנחשף ברש"י: "על מה שהמרו בים סוף.. וכן בנסעם מתוך הים..."

שִׁבְתָּ חֲזוֹן

מה לעפות -או- מה לרעות?

עניין מיוחד יש השבת, כי קורה בה דבר מיוחד בשבת הזו: "שבת חזון". היא השבת שלפני צום תשעה באב, וההפטרה לשבת הזו פותחת ומהדהדת בדברי הנביא "חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלים... ושביה בצדקה".

מנהגי השבת למעשה – כיום שבת לכל דבר. נוהגים כרגיל בכבוד שבת ועונש שבת ללא שום שינוי. שמחת שבת במתכונת המשפחתית.

ובאמת, דווקא קיום השבת במתכונת של כבוד ועונג בשמחה המיוחדת לשבת מנוחה ושבת מבורכת – הם המתאימים להשמיע לנו ולעורר בנו ולעודד אותנו אל ה"חזון" הנכון בייעוד של הימים הללו בפרט, ושל כל השנה בכלל.

במסורת החסידות זה קבוע בלימוד מיוחד מפי רבי הלל מפאריטש, שכותב "בשם הרב – רבי לוי יצחק – מבאָרדיטשוב", ששבת חזון הוא מלשון מחזה, שמן השמים מראים לכל אחד ואחת מישראל בעיני רוחו, ברגש רוחני נעלה, את מקדש העתיד מרחוק.

השבת מעמיקה את המודעות בכל אחד ובכל אחת בשאלת המשמעות והייעוד של החיים: השבת מוכנה כ"שבת חזון" - ומה החזון? והיכן החזון שלך? במה את/ה מסמנ את החזון האישי? עד כמה החזון האישי מחובר וקשור עם החזון של עם ישראל בכלל...

התשובות נמצאות לא בשאלה העצמית של "מה לצפות", אלא במענה שניתן לעצמנו לשאלה "מה לרצות באמת". המשמעות והייעוד ירשמו את החזון בלבנו - לא אל ציפיות שיקרו, אלא דווקא מתוך הכיסופים והגעגועים של כל אחד וכל אחת למקדש ולגאולה.

כמו במשל של רבי הלל: משל לאב שיש לו בן אהוב וקנה לו בגד יקר ויפה. הבן לא שמר על הבגד עד שהתלכלך ונקרע. שוב קנה, ושוב הבן לא שמר. בפעם השלישית, האב קנה לו בגד יקר ויפה, ולא נתן לבן. מידי פעם היה מראה בהבטחה לעתיד ומחנך אותו להתנהג כראוי, כדי להעניק לו את הבגד באהבה. והרב מסיים ואומר: **"וזהו ענין שבת חזון, לשון מחזה, לכל אחד ולכל אחת מישראל את המקדש של העתיד..."**.

זמני השבת במיקום מושב מאור

כניסת שבת 19:17

... צאת שבת 20:17

מעניין בוצאפ

השבת - וערב תשעה באב...

שאלה: היי לרב אם תוכל לדייק לי מה ההכנה השבת ובערב תשעה באב לצום?

תשובה:

א. **השבת – מקיימים כרגיל במלוא כבוד**
שבת ועונג שבת בכל העניינים.

ב. **ערב ט' באב** - כל היום מותר לאכול כרגיל, וצריך לאכול ולשתות ולהתכונן לצום כראוי.

ג. כשעה לפני הצום בשעת השקיעה, להתרכז ב"סעודה מפסקת": יושבים על כסא נמוך או כרית על הקרקע. ואוכלים בה מאכל אחד ושתייה.

חודש שבט ושבט שלום יבוא עכו"ל טוב לכל המעלה

maor.ravamiel@gmail.com || 050-9113532 | הרב משה עמיאל * רב מושב מאור

משהו טוב קורה

"התעוררי, מעפר קומי..."

שבת חזון - התעוררות השכינה
מתוך הכיסופים והתקווה
לגאולה, הקב"ה "מראה" לכל
יהודי את בית המקדש השלישי.
כל אחת והחזון שלה. כל אחד
והחזיון שלו. אפשר לחלום,
לצייר, לדבר, לראות עין בעין את
התגשמות החזון שלך, וזכה...

רשו"ת הציבור. במענה לפנייתך..

שאלות של ימי "בין המיצרים" ... |

שאלה: קבענו נופש ויצא שרק בימים האלה זה אפשרי... האם מותר להשמיע מוסיקה? האם אפשר ללכת לים.. ורציתי לשאול אם מותר לקנות... ואם מותר לשפץ זה מסתדר לו רק בשבוע הבא...

תשובה:

חשוב לי להקדים ולהסביר את הבסיס המשמעותי לכל השאלות.

- לפתע שמים לב, איך כל השאלות נדחסות בלחץ דווקא על הימים האלה.
- אמנם כל שאלה חשובה כשלעצמה, אבל כל השאלות יחד באמת נפגשות בתשובת מפתח אחת ומרכזית: מדובר בימי בין המיצרים!
- זה לא ענין טכני של מוסיקה או ים או תכנית נופש - אלא ימי בין המיצרים. כמו באירוע משפחתי שמתוכנן לאירוע או לעניין משפחתי חשוב מאד, וצוות ונשמעות שאלות הילדים: 'אבא, אני יכול.. אמא, אני יכולה.. בכל מיני רעיונות שחורגים מהמשפחה ומהבידוד, ולעשות משהו אחר. זה בדיוק מה שקורה בשאלות ימי בין המיצרים. למה זה קורה לנו?
- ההסבר קשור עם המהות של הימים המיוחדים האלה. שוכחים את משמעות הימים והתקופה - ונשארים בין המיצרים-האישיים של רצונות עצמיים ושאיפה "לנחות" בהלכה כדי להמשיך בשגרה רגילה. במקום לצאת מהמעגל האישי ולהתקדם ולהתרומם אל מעגלים רחבים של החיים, של המשפחה באירוע משפחתי, של האומה בימים כמו בין המיצרים.
- חכמים מתארים את התקופה מ"ז בתמוז ועד לט"ו באב, "כמי שמתו מוטל לפניו", בעוצמת החורבן. ומול זה – איך בכלל אפשר לחשוב על מוסיקה, ובשר, ועניינים שבשגרה, כאשר השגרה מנופצת וחורבה.
- ימי בין המיצרים נועדו לעורר בנו את העוצמות החסרות בגלל החורבן – כדי לבקש את העוצמות הללו מחדש ולהביא לידי בנין, הרבה יותר מ"הנחות" פרטיות. שהכל ייבנה, גם בענייני הפרט מתוך בנין הכלל בעם ובארץ וזו השלימות הבאה עם בנין בית המקדש.

שְׁלָנוּ הַיְלָדִים בְּמוֹשָׁב מְאוֹר

מְאוֹרִי

שלום
חמודים,

זה הריבוע "שלנו" – עבורכם. נלמד יחד בפרשה, נעשיר את עצמנו במושג, ונשתתף בחידה והפתעה. יחד עם ההורים, המשפחה, או בחברותא.

ביקורת-בונה < קשור עם השבוע - ואנחנו נזכה ונלמד מזה לקחים טובים. בפרשה למדים על משה רבינו שפותח את נאמו האחרון לפני עם ישראל, בדברי תוכחה – של ביקורת על מה שהם עשו ומה שקרה בכל הארבעים שנה במדבר. כוונת משה רבינו הייתה אך ורק לכבודם של עם ישראל, וכלל לא כדי להשמיע ביקורות לשם ביקורת, ובוודאי חלילה לא כדי לפגוע ולהעליב. המטרה הייתה אך ורק ללמוד לקח. כזה הוא "המדבר" – שיש בו תנאים לא קלים, אבל המטרה היא להתמודד וללמוד לקח, על מנת להגיע למקום מיושב ולחיות כראוי. הרבה פעמים לא נוח ולא נעים לקבל תוכחה וביקורת – אבל הרבה פעמים זה מאד כדאי כדי להרוויח ביקורת-בונה בלקחים טובים יותר.

בשבת תהילים חוג ילדים

כולם באים וגם נהנים
בבית הכנסת היכל-משה
13:00

משימת השבוע. שתפו @

**השבוע הקרוב נקרא "שבוע שחל בו".
מה הכוונה? מה עושים בשבוע הזה?**

עלון "מאור בלב" משתף – מייצע – מגבש || כתיבה ועריכה: הרב משה עמיאל. רב מושב מאור

נשמח לקבל מכם * שאלות * הארות ותגובות * תשובה לחידת הילדים ולכל עניין - שלחו למייל: Maor.ravamiel@gmail.com